

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

P-4259/2020-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Vedrani Kufrin, u parničnom predmetu tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Zagrebu, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Domagoja Cvetkovića, Dugo Selo, Lukarišće, Bjelovarska 17, OIB 24282639425, zastupanog po punomoćniku Vladi Rebiću, odvjetniku Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice po zaposlenju tužitelja Maje Berač, zamjenice punomoćnika tuženika Katarine Franić, odvjetničke vježbenice kod odvjetnika Vlade Rebića i vještakinje prim. dr. sc. Jelene Macan, dr. med., a po objavi presude dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Domagoju Cvetkoviću, OIB 24282639425, da tužitelju Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, isplati iznos od 6.611,96 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 1. rujna 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II Odbija se kao neosnovan dio zahtjeva tužitelja kojim od tuženika potražuje isplatu iznosa od 22.264,44 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 1. rujna 2020. do isplate, kao neosnovan.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 3.525,38 EUR.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 760,56 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je njegov osiguranik Ivan Vrančić 11. rujna 2005. doživio ozljedu na radu kao radnik HŽ-Putnički prijevoz d.o.o. na radnom mjestu konduktera te je za vrijeme obavljanja posla fizički napadnut od strane tuženika i zadobio tjelesne ozljede. Odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj pravomoćno je potvrđena presudom Općinskog suda u Velikoj Gorici broj KMP-58/06 od 26. travnja 2007. Radi posljedica predmetnog štetnog događaja tužitelj je rješenjem broj IN-617936 od 11. prosinca 2007. osiguraniku HZMO Ivanu Vrančiću priznao pravo na invalidsku mirovinu u omjeru 50 % zbog ozljede na radu i 50 % zbog bolesti. Iz nalaza i mišljenja invalidske komisije razvidno je da su upravo ozljede koje je osiguranik HZMO zadobio u štetnom događaju utjecale na umirovljenje osiguranika u omjeru od 50 %. HZMO je za razdoblje od 1. svibnja 2017. do 31. svibnja 2020. s osnova invalidske mirovine ukupno isplatio 111.096,80 kn, od čega potražuje iznos od 55.548,40 kn (50 % uzrok ozljeda na radu), a koji iznos predstavlja štetu za HZMO u navedenom razdoblju sukladno čl.161. st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju. Tužitelj je sukladno odredbi čl. 161. st.3. i 4. Zakona o mirovinskom osiguranju kapitalizirao štetu koja za razdoblje od 1. lipnja 2020. iznosi 335.502,75 kn, od čega tužitelj potražuje iznos od 167.751,37 kn. Ukupno potraživanje tužitelja iznosi 223.299,72 kn. Tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom invalidske mirovine na temelju odredbi čl. 161. i 162. Zakona o mirovinskom osiguranju. Tužitelj stoga predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 223.299,72 kn (29.636,96 EUR) sa zateznim kamatama tekućim od 1. rujna 2020. do isplate.

1.1. Tužitelj je u podnesku od 19.11.2020., a koji ukupni iznos iz podneska je ispravio na ročištu od 15.1.2026. naveo da štetu potražuje za razdoblje od 1.9.2017. do 31.5.2020. (dakle, ne više od 1.5.2017. do 31.5.2020., kao ranije u tužbi) u ukupnom iznosu od 28.876,40 EUR pa je time, a u odnosu na prvotno postavljeni tužbeni zahtjev, smanjio tužbeni zahtjev za iznos od 760,56 EUR. S tim u vezi valja reći da je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 26. travnja 2021. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-16/2021-8 da je smanjenje tužbenog zahtjeva djelomično povlačenje tužbe iz odredbe čl. 193. ZPP, za koje je, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban pristanak tuženika. Kako se tuženik nije izjasnio o djelomičnom povlačenju tužbe, to se temeljem čl. 193. st. 2. ZPP smatra kako je tuženik pristao na djelomično povlačenje tužbe pa je riješeno kao u izreci rješenja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor zastare za dio potraživanja kojem je protekao rok od 3 godine počev od dana postavljanja imovinskog zahtjeva u tužbi do dana podnošenja tužbe sudu. U provedenom kaznenom postupku nije utvrđeno da bi osiguranik tužitelja kritične zgode izgubio svijest, niti da bi ovaj zadobio potres mozga. Ovakve ozljede nisu niti u prijavi na radu Ivana Vrančića, a ista prijava je sastavljena i predana poslodavcu HŽ tek deset dana nakon navedenog štetnog događaja. Ista prijava ozljede na radu niti je popraćena bilo kakvom medicinskom dokumentacijom, a niti je popraćena izvješćem doktora medicine koji je

pregledao ozlijeđenu osobu. Osiguranik tužitelja pretrpio je tek lake ozljede, a što je utvrđeno kako u provedenom kaznenom postupku, tako i temeljem medicinske dokumentacije koju je osiguranik tužitelja imao. Da osiguranik tužitelja u ovom štetnom događaju nije pretrpio potres mozga, niti da je izgubio svijest, mogu posvjedočiti i svjedoci koji su se tom prilikom nalazili u vlaku HŽ. Poriče da bi štetni događaj od 11. rujna 2005. imao kakve veze s umirovljenjem osiguranika tužitelja, odnosno da bi ovaj uopće imao bilo kakve trajne posljedice ozljede na radu od 11.9.2005. To više što tužitelj u ovom postupku od tuženika traži naknadu 50 % iznosa mirovine koje su tužiteljevom osiguraniku isplaćene, a da se tuženiku nije omogućilo da i sam sudjeluje u postupku utvrđivanja nesposobnosti za rad. Oспорava se i visina potraživanja jer tužitelj nije jasnim učinio na koji način je došao do iznosa od 223.229,72 kn. Predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama.

3. Tijekom provedbe dokaza sud je izvršio uvid presudu Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj KMP-58/06 od 26. travnja 2007. (stranica 3 - 4 spisa), Prijavu o ozljedi na radu HZZO-a od 21. rujna 2005. (stranica 5 – 8 spisa), Rješenje HZMO od 11. prosinca 2007. (stranica 9 – 10 spisa), Mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti (stranica 11 – 12 spisa), Nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti (stranica 13 – 16 spisa), presudu Općinskog suda u Sisku poslovni broj P-873/2014 od 6. srpnja 2015. (stranica 17 – 22 spisa), presudu Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj P-2240/2010 od 22. rujna 2011. (stranica 34 – 37 spisa), presudu Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-4373/2012 od 10. siječnja 2013. (stranica 38 – 40 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-3511/2015 od 31. kolovoza 2018. (stranica 41 – 45 spisa), presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-3511/2015 od 7. svibnja 2020. (stranica 46 – 47 spisa), presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-6136/2018 od 21. srpnja 2020. (stranica 48 – 54 spisa), obračun isplata na teret HZMO-a od 19. studenoga 2020. (stranica 55 spisa), u nalaz i mišljenje vještakinje prim. dr. sc. Jelene Macan, dr. med., specijalista medicine rada i sporta iz medicine rada Instituta za medicinska istraživanja i medicinu rada d.o.o. od 20. svibnja 2025. (stranica 84 – 90 spisa), usmeno saslušao vještakinju (stranica 117 spisa), izvršio uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-3511/2015.

4. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja od 11.9.2005. te da je rješenjem tužitelja od 11.12.2007. određeno osiguraniku tužitelja pravo i isplata invalidske mirovine zbog ozljede na radu kao posljedice predmetnog štetnog događaja u omjeru od 50 % i zbog bolesti u omjeru od 50 %. Sporna je i uzročno-posljedična veza između predmetnog štetnog događaja i umirovljenja osiguranika tužitelja, odnosno njegova upućivanja u invalidsku mirovinu u omjeru od 50 %. Sporna je odgovornost tuženika za štetni događaj. Sporna je i visina tužbenog zahtjeva.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu ZPP), sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

6. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa invalidske mirovine koji je tužitelj isplatio u razdoblju od 1.9.2017. do 31.5.2020. svom osiguraniku Ivanu Vrančiću u dijelu od 50 % ukupno isplaćenog iznosa.

7. Uvidom u presudu Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj KMP-58/06 od 26. travnja 2007. utvrđeno je da je tuženik proglašen krivim da bi u odnosu na osiguranika tužitelja počinio kazneno djelo protiv javnog reda – nasilničkim ponašanjem opisanim u čl. 331. st. 1. Kaznenog zakona, uslijed čega je osiguranik tužitelja zadobio tjelesne ozljede u vidu rane razderotine desne strane čela i natučenja glave.

8. Uvidom u rješenje tužitelja od 11. prosinca 2007., a koje je pravomoćno 5. siječnja 2008. razvidno je da je kod osiguranika tužitelja Ivana Vrančića utvrđena opća nesposobnost za rad, a uzrok koje je 50 % bolest, a 50 % ozljeda na radu te je istome priznato pravo na invalidsku mirovinu.

9. Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka dr. Gabriela Sunče br. 26779/1060 od 1. ožujka 2007. utvrđeno je da je vještak temeljem provedenog vještačenja utvrdio da je uzrok trajne nesposobnosti za rad osiguranika tužitelja zbog koje je nesposobnosti istome priznato pravo na invalidsku mirovinu u omjeru od 50 % ozljeda na radu, dakle kada je na radnom mjestu kao kondukter u vlaku bio napadnut od strane tuženika i zadobio ozljedu glave i grudnog koša, a u preostalom dijelu od 50 % zbog bolesti, i to zbog depresivnog sindroma i lumbosakralnog sindroma. Navedeno mišljenje vještaka je potvrđeno kao pravilno i od strane stručnog Povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti od 22. ožujka 2007.

10. U odlukama VSRH broj: Rev-1261/2021-2 od 2. veljače 2022., Rev-1367/2021-2 od 11. srpnja 2023. i drugima izraženo je pravno shvaćanje da parnični sud nije vezan odlukom tužitelja donesenom u upravnom postupku glede uzroka umirovljenja osiguranika tužitelja, a osiguraniku štetnika, tj. tuženika dopušteno je u parnici dokazivati da radna sposobnost osiguranika tužitelja i njegovo umirovljenje nisu u uzročno-posljedičnoj vezi. Stoga je, a budući da je tuženik navedeno osporavao, radi utvrđenja uzročno-posljedične veze između štetne radnje i nastale štete, odnosno nastanka invalidnosti kod osiguranika tužitelja zbog ozljede na radu od 11. rujna 2005. u omjeru od 50 %, odnosno je li upravo zbog zadobivenih ozljeda od strane tuženika došlo do umirovljenja tužiteljeva osiguranika u navedenom omjeru provedeno vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji prim. dr. sc. Jelene Macan, dr. med., specijalistu medicine rada i sporta iz medicine rada Instituta za medicinska istraživanja i medicinu rada d.o.o.

11. Iz nalaza i mišljenja vještakinje prim. dr. sc. Jelene Macan, dr. med., specijalista medicine rada i sporta iz medicine rada Instituta za medicinska istraživanja i medicinu rada d.o.o. od 20. svibnja 2025. proizlazi da je dana 11.9.2005., u dobi od 51 godinu, gosp. Vrančić tijekom redovnog radnog vremena na radnom mjestu doživio tjelesni napad tuženika koji je bio putnik u vlaku. Pri tome je zadobio ozljede u vidu rane razderotine desne strane čela, potres mozga, natučenje desne strane prsnog koša i akutnu reakciju na stres. Inicijalno je odmah po ozljeđivanju obrađen od strane kirurga i pregledan od strane neurologa te otpušten na kućno liječenje, a dva tjedna po ozljeđivanju je hospitalno obrađen radi zaostalih posttraumatskih glavobolja i stanja po potresu mozga te bolnog sindroma slabinske kralježnice. Nalazi obrade stanja nakon potresa mozga su bili uredni, radiološki su bili prisutni znakovi početne frontalne atrofije mozga. Radi posljedica ozljeđivanja na

radnom mjestu gosp. Vrančić je u razdoblju od 12.9.2005. do kraja 2006. bio pretežito na bolovanju. Bolovanje u razdoblju od 12.9.2005. do 21.12.2005. vođeno je pod dijagnozama MKB-10 šifri S00.0- površinska ozljeda vlasišta, S06.0- potres mozga i F43.0- akutna reakcija na stres. Bolovanja u razdoblju od 12.1.2006. do kraja 2006. vođena su pod dijagnozama MKB-10 šifri F32.3- teška depresijska epizoda sa simptomima psihoze, F43.1- posttraumatski stresni poremećaj, M54.4- lumbago s išijasom, F07.9- nespecificiran organski poremećaj ličnosti i poremećaj ponašanja uzrokovan bolešću, oštećenjem i disfunkcijom mozga. U listopadu 2006. gosp. Vrančić je od strane nadležnog specijaliste medicine rada ocijenjen zdravstveno nesposobnim za rad na svom radnom mjestu konduktera u vlaku te je zatraženo vještačenje njegove radne sposobnosti pri tužitelju. Od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, ozljede zadobivene 11.9.2005. pod dijagnozama MKB-10 šifri S00.0 i S06.0 su gosp. Vrančiću priznate kao ozljede na radu s danom 21.9.2005. Dana 11.9.2005. gosp. Vrančić je tijekom redovnog radnog vremena na radnom mjestu zadobio ozljede na radu u vidu rane razderotine desne strane čela, potres mozga, natučenje desne strane prsnog koša i akutnu reakciju na stres. Nakon provedenog liječenja kod gosp. Vrančića zaostaju trajne posljedice ozljeđivanja u vidu razvoja posttraumatskog stresnog poremećaja i težeg oblika depresivnog poremećaja sa potrebom kontinuiranog psihijatrijskog liječenja. Navedene dijagnoze su potvrđene psihologijskim ispitivanjem, koje dodatno utvrđuje i granično kognitivno funkcioniranje (donja granica prosjeka). Obradom iz 2005. kod gosp. Vrančića je potvrđena i dijagnoza bolnog sindroma slabinske kralježnice temeljena na težim degenerativnim promjenama zadnja dva segmenta slabinske kralježnice. Opisana kombinacija kroničnog mentalnog (PTSP, depresivni poremećaj) i tjelesnog (bolni sindrom slabinske kralježnice) poremećaja dovodi kod gosp. Vrančića do trajnog gubitka radne sposobnosti za rad na njegovom radnom mjestu konduktera u vlaku na kojem je radio cijeli radni vijek jer više nije mogao udovoljiti zahtjevima za emocionalnom i kognitivnom otpornosti u uvjetima stalnog terenskog rada. S obzirom na njegovu dob, razinu obrazovanja i vrstu kroničnih zdravstvenih poremećaja kod gosp. Vrančića nije se mogla utvrditi preostala radna sposobnost te je on opravdano 2007. pri tužitelju ocijenjen kategorijom opće nesposobnosti za rad. Pretežiti dio kroničnog mentalnog poremećaja (kronični PTSP i djelomično depresivni poremećaj) gosp. Vrančića je uzročno-posljedično povezan sa štetnim događajem koji mu se dogodio na radnom mjestu 11.9.2005., dok bolni sindrom slabinske kralježnice i dijelom depresivni poremećaj nisu povezani sa štetnim događajem jer se njihov tijek prati od ranije. Smatra da je utvrđeni omjer uzroka opće nesposobnosti za rad gosp. Vrančića od strane tužitelja (očito pogrešno navedeno "tuženika") pravilan, tj. uzrok opće nesposobnosti za rad gosp. Vrančića su posljedice štetnog događaja od 11.9.2005. 50 %, a posljedice bolesti koje nisu u uzročno posljedičnoj vezi sa štetnim događajem 50 %.

11.1. Radi prigovora tuženika istaknutih na nalaz i mišljenje vještakinje struke, sud je usmeno saslušao vještakinju. U svom usmenom saslušanju vještakinja je na pitanje na temelju koje medicinske dokumentacije je utvrdila da udio bolesti prije štetnog događaja u nastanku uopće nesposobnosti za rad nije veći 50 % odgovorila kako je navedeno utvrdila na temelju sve priložene medicinske dokumentacije koja je detaljno opisana u nalazu i mišljenju i primarno zdravstvenog kartona Ivana Vrančića koji opisuje njegovo zdravstveno stanje prije ozljede na radu. Na pitanje kako je vrednovala činjenicu da su kod osiguranika tužitelja od ranije postojale degenerativne primjene kralježnice s neurološkim ispadima odgovorila je da je vrednovala tako što je uzela obzir taj poremećaj pri utvrđivanju uzroka opće nesposobnosti za rad. Na pitanje u kojoj mjeri takve degenerativne promjene same po sebi mogu dovesti do opće nesposobnosti za rad vještakinja odgovorila je kako u

pojedinin slučajevima možda i mogu, ali u konkretnom slučaju tome nije tako. Ukazala je kako je iz zdravstvenog kartona osiguranika tužitelja razvidno da je on prije predmetne ozljede na radu bio radno sposoban bez obzira što se degenerativni poremećaj kralježnice razvijao. Na pitanje na koji način je uzela u obzir ranije depresivne smetanje kod osiguranika tužitelja u ocjeni opće nesposobnosti vještakinja odgovorila je kako je navedeno uzela u obzir te kako je isto navela u nalazu i mišljenju. Na pitanje dali bi osiguranik tužitelja s obzirom na njegovo postojeće zdravstveno stanje i dalje bio radno sposoban da nije bilo štetnog događaja vještakinja odgovorila je kako prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji to ne bi bio slučaj, odnosno kako bi on i dalje radio, bio radno sposoban uz povremeno korištenje bolovanja pri pogoršanju stanja. Na pitanje da ako je depresivni poremećaj samo djelomično povezan sa štetnim događajem, kako je kvalificirala taj odnos u ukupnom stanju vještakinja odgovorila je kako je taj depresivni poremećaj uzet u obzir pri određivanju omjera uzroka opće nesposobnosti za rad osiguranika tužitelja s osnove bolesti, odnosno taj omjer bi bio manje od 50 % da nije uzela u obzir depresivnu neurozu koja je postojala prije štetnog događaja.

11.2. Sud je u cijelosti prihvatio, kako pisani nalaz i mišljenje vještakinje, tako i usmeno očitovanje vještakinje koje je dano na glavnoj raspravi budući su isti logični, objektivni, uvjerljivi te su dani u skladu s pravilima znanosti i vještine. Sud smatra i da su na primjedbe na nalaz i mišljenje dana logična i uvjerljiva objašnjenja koja u cijelosti kao vjerodostojna prihvaća i ovaj sud, pri čemu su pisani nalaz i usmeno očitovanje sukladni dokumentaciji koja je pročitana na glavnoj raspravi.

11.3. Dakle, na temelju provedenog vještačenja utvrđena je uzročno-posljedična veza između štetne radnje tuženika, odnosno štetnog događaja koji je osiguranik tužitelja pretrpio na radnom mjestu dana 11. rujna 2005. i nastale štete, odnosno nastanka invalidnosti osiguranika tužitelja zbog ozljede na radu u omjeru od 50 %, odnosno da je upravo zbog nasilnog ponašanja tuženika i uslijed toga zadobivenih ozljeda kod tužitelja došlo do invalidnosti istoga u omjeru od 50 % i slijedom toga do umirovljenja tužiteljeva osiguranika u navedenom omjeru.

12. Članak 12. stavak 3. ZPP propisuje da je u parničnom postupku sud u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim. Budući da je tuženik pravomoćno osuđen za počinjenje kaznenog djela nasilničkog ponašanja na štetu osiguranika tužitelja te da tuženik niti ne tvrdi da postoji doprinos osiguranika tužitelja nastanku štetnog događaja, to nije izveden po tuženiku predloženi dokaz saslušanja svjedoka Marka Šikoranje i saslušanja tuženika kao stranke na okolnost nastanka štetnog događaja.

12.1. Također nije izveden niti po tuženiku predloženi dokaz saslušanja svjedoka Marka Šikoranje i saslušanja tuženika kao stranke na okolnost ozljeda kod osiguranika tužitelja jer takav dokazni prijedlog nije prikladan dokaz na temelju kojeg se mogu utvrditi ozljede koje je osiguranik tužitelja zadobio u štetnom događaju, tim više jer su te ozljede utvrđene u pravomoćnoj presudi kaznenog suda, potom u medicinskoj dokumentaciji koju je vještakinja Macan navela u svom nalazu i mišljenju, u nalazu i mišljenju vještaka o invalidnosti te ih u konačnici i sama vještakinja Macan konstatira u svom nalazu i mišljenju pa za ovaj sud nema dvojbe da ih je osiguranik tužitelja i zadobio.

13. Uzimajući u obzir razdoblje utuženog potraživanja, na utužena potraživanja koja je tužitelj isplatio svome osiguraniku do 31.5.2020. primjenjuju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine", broj: 157/2013, 151/2014, 33/2015, 93/2015, 120/2016, 18/2018, 62/2018, 115/2018, 102/

2019, dalje u tekstu: ZOMO) jer šteta za tužitelja nastaje isplatom svog pojedinog davanja osiguraniku pa mu i naknada štete pripada u skladu s odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka svake pojedine štete, odnosno isplatom svakog pojedinog iznosa naknade invalidske mirovine.

14. Odredbom čl. 161. st. 1. ZOMO propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Stavkom 2. te odredbe propisano je da naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu, 2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, 3. novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja, 4. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava. Stavkom 3. te odredbe propisano je da zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina). Odredbom čl. 162. st. 1. ZOMO propisano je da Zavod ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe.

15. Neosnovani su navodi tuženika kojima isti osporava visinu utuženog iznosa koja se odnosi na razdoblje od 1.9.2017. do 31.5.2020., budući da je visina štete za to razdoblje utvrđena uvidom u obračun isplata na teret tužitelja od 19.11.2020. (list 55) iz kojeg proizlazi da je tužitelj svome osiguraniku za razdoblje od 1.9.2017. do 31.5.2020. isplatio iznos od 99.635,68 kn (dok razmjerni iznos invalidske mirovine iznosi 6.611,96 EUR/49.817,84 kune). Navedena isprava predstavlja javnu ispravu u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP u odnosu na koje vrijedi presumpcija istinitosti onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, odnosno ista predstavlja vjerodostojan dokaz o postojanju tražbine tužitelja s osnove isplaćene mirovine, dok tuženik nije dokazao suprotno, nego samo paušalno osporava visinu utuženog iznosa za navedeno razdoblje. Valja napomenuti kako temeljem odredbe 165. st. 3. ZOMO na svotu potraživanja naknade štete Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka roka od 15 dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu, no kako tužitelj zateznu kamatu potražuje od dana podnošenja tužbe, to mu je dosuđeno kako je zatražio.

16. U odnosu na po tuženiku istaknuti prigovor zastare valja napomenuti kako je odredbom čl. 165. st. 1. ZOMO propisano da potraživanja naknade štete zastarijevaju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima. Prema odredbi čl. 230. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje: ZOO) tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. Tužitelj donošenjem rješenja kojim je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu tužitelj nije prema tuženiku stekao bilo

kakvo potraživanje. Tužitelju šteta nastaje tek isplatom mirovine, kada je njegova imovina umanjena i trenutkom isplate nastaje i dospijeva njegovo potraživanje prema osobi odgovornoj za štetu (tako i tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj Rev-550/10 od 9. siječnja 2013., Rev-x 1262/11 od 22. listopada 2014. i Rev-436/10 od 2. veljače 2011.). Kako se šteta koju trpi tužitelj sastoji u sukcesivnim isplatama njegovom osiguraniku, ista zastarijeva za svako pojedino davanje od trenutka isplate tog davanja pa se stoga ovaj vid štete ne može smatrati niti povremenim potraživanjem glede kojeg bi se primjenjivao zastarni rok iz čl. 372. i 373. ZOO (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev 454/08-2 od 14. siječnja 2009.). S obzirom na to da je najstarije davanje u odnosu na koje tužitelj traži naknadu štete od 1.9.2017., a tužba je podnesena 1.9.2020., ovaj sud je zaključio kako u konkretnom slučaju nije protekao trogodišnji zastarni rok iz čl. 230. st. 1. ZOO u odnosu na potraživanje koje se odnosi na razdoblje od 1.9.2017. do 31.5.2020. te da je prigovor zastare u odnosu na navedeno razdoblje neosnovan. Valja napomenuti kako je tužitelj djelomično povukao tužbu u odnosu na potraživanje koje se odnosi na razdoblje od 1.5.2017. do 1.9.2017. upravo zbog prigovora zastare jer je taj prigovor osnovan.

17. Slijedom navedenog, ovaj sud je temeljem ranije citiranih zakonskih odredbi utvrdio da tužitelj od tuženika za razdoblje od .9.2017. do 31.5.2020. osnovano potražuje utuženi iznos koji je isplatio svom osiguraniku u navedenom omjeru pa je odlučeno kao u toč. I. izreke presude.

18. Tužitelj u tužbi navodi kako je na temelju članka 161. stavka 3.i 4. ZOMO kapitalizirao potraživanje štete s osnova invalidske mirovine koja za razdoblje od 1.6.2020. iznosi 335.502,75 kn, od čega tužitelj potražuje iznos od 167.751,37 kn. Odredbom čl. 161. st. 4. ZOMO propisano je da kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine ili drugog davanja i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za financije. Dakle, tužitelj može potraživati kapitaliziranu štetu, no izračun kapitaliziranog iznosa štete tužitelj nije dostavio u spis pa stoga nije dokazao visinu tog dijela zahtjeva. Obzirom da je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva, ovaj sud bez dostavljenog izračuna kapitaliziranog iznosa štete nije mogao tužitelju dosuditi zatraženi iznos od 22.264,43 EUR (167.751,37 kn) koji se odnosi na kapitalizirani iznos štete na temelju samih navoda iz tužbe, bez da tužitelj ičime dokumentira navedeno potraživanje s osnova kapitalizirane štete pa je odlučeno kao u toč. II. izreke presude.

19. U odnosu na odluku o parničnim troškovima valja navesti da je odredbom čl. 154. st. 2. propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će taj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Naime, s obzirom na djelomični uspjeh stranaka u parnici, imajući u vidu kako kvantitativni uspjeh (u odnosu na visinu zahtjeva), tako i kvalitativni uspjeh (u odnosu na osnovu zahtjeva), tužitelj je u parnici

uspio u mjeri od 61,45 % (osnov 100 % + visina 22,90 %, podijeljeno sa 2), dakle, u većoj mjeri, a tuženik u mjeri od 38,55 % (osnov 0 % + visina 77,10 %, podijeljeno sa 2) dakle, u manjoj mjeri. U konkretnom slučaju tužitelj nije potraživao troškove postupka, već samo tuženik. Da bi se od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela (tužitelja) oduzeo postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (tuženika) potrebno je da i tužitelj zatraži troškove postupka. Kako tužitelj nije potraživao te troškove, a tuženik je u postupku uspio u manjoj mjeri (38,55 %), to nema osnove niti da se bilo kakav trošak dosudi tuženiku jer tuženik nije uspio u sporu u većoj mjeri. Uzgredno valja napomenuti kako tuženiku nije priznat kao potreban niti trošak uplate predujma za vještačenje i usmeno saslušanje vještakinje na raspravi temeljem odredbe čl. 154. st. 3. ZPP jer je taj trošak nastao zbog osporavanja osnove tužbenog zahtjeva, a provedenim vještačenjem utvrđeni su tužiteljevi navodi iz tužbe glede osnove zahtjeva pa tuženik glede osnove zahtjeva nije uspio u postupku. Stoga je odlučeno kao u toč. III. izreke

U Zagrebu, 28. svibnja 2026.

Sutkinja

Vedrana Kufrin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-b5a70**

Kontrolni broj: **01f57-ed0ce-ed7fe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.